

Nr 180.

Av herrar **Hellström** och **Lundström** i Långnäs, om pension
åt lantbruksingenjören *Johannes Emil Berggrens* änka
och minderåriga barn.

I början av november 1913 avled statens lantbruksingenjör i Norrbottens län, ledamoten av Riksdagens första kammare, *Johannes Emil Berggren* och efterlämnade sin familj i bekymmersamma ekonomiska omständigheter. *Berggren*, som varit anställd i sin befattning omkring 28 år och därvid från början haft till sitt verksamhetsområde både Västerbottens och Norrbottens län, har under denna tid nedlagt så oförtrutet och dugande arbete till jordbruksnäringens höjande i nordligaste Sverige. De ansträngningar han därunder måst underkasta sig vid förrättningar i avlägsna och svårlandiga bygder bröto så småningom hans krafter och lade honom mänskligt att se i en förtidig grav.

Berggren var icke delaktig i någon änke- och pupillkassa. Detta är så mycket sorgligare som han utom hustru efterlämnade 6 barn under 21 års ålder. Då han emellertid under lång tid på ett oförvitligt och framgångsrikt sätt tjänat staten i en krävande befattning, synes billigheten fordra, att Riksdagen lättar bekymren för hans efterlämnade familj genom att bevilja densamma pension.

Med anhållan att under riksdagens lopp få till vederbörande utskott, dit motionen kan komma att remitteras, ingiva de handlingar, som kunna ytterligare motivera framställningen, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte till pension åt framlidne
lantbruksingenjören i Norrbottens län *Johannes Emil
Berggrens* änka och minderåriga barn anvisa, att utgå

ärligen från och med år 1914, ett belopp av 600 kronor för änkan och 200 kronor för vart och ett av barnen, intill dess de fyllt 21 år.

Stockholm den 26 januari 1914.

Paul Hellström.

Linus Lundström.
